

ΚΑΡΜΙ.... ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ

Νοιώσαμε τον Αυγερινό να στέκει πάνω από τον Πενταδάχτυλο. Ξέραμε πως εκεί ήτανε στημένη η ψυχή της γης μας και εκεί ήτανε θαμμένος ο αδελφός πούπεσε από σφαίρα στην καρδιά. Νοιώσαμε τον Αυγερινό να στέκει πάνω από το δένδρο του Μπέλα-Πάις. Ξέραμε πως το δένδρο είχε καρπίσει κι ανέβαινε προς τα ύψη. Σήμερα νοιώσαμε τον καπνό και τη φλόγα ν' ανεβαίνει ψηλά. Κι ήτανε το δικό μας σπιτικό, της μάνας μας το σπιτικό, το σπιτικό των προγόνων μας που καιγόταν. Ακουμπήστε το ραβδί σας αδέλφια σήμερα στο λιθόστρωτο της καρδιάς σας, στα πλακόστρωτα δρομάκια στο Κάρμι. Ξαναπερπατήστε στα χλοερά σοκάκια του.

Κάρμι αγαπημένο της νειότης και της ξεγνοιασιάς μας κερασιά κι' αγριοπερίστερο, πόσο πονά η πληγή που άνοιξε το τωρινό απάνθρωπο πυρπόλημά σου. Αυτό το αποτρόπαιο περιστατικό ξερρίζωσε την καρδιά μας. Είσαι ένα κομμάτι από το κορμί μας, ένα κομμάτι από την ψυχή μας. Πυρποληθήκαμε σήμερα και καιγόμαστε κι' εμείς. Στεκόμαστε μια ανοιχτή πληγή με το νου αντίκρυ στην παραγμένη αιματοθάλασσά σου, που περιζώνει τη γη και τα νιάτα μας, που φυλλορόσησαν πριν δεθούν σε καρπούς στους κόρφους σου.

Ένας θρήνος ατέλειωτος πούναι ο θρήνος της Κύπρου ολόκληρος ανεβαίνει ίσαμε τη συνείδηση καταχτώντας την όπου βρίσκεται κλεισμένη μέσα μας ανθρωπιά, την ομορφιά και την αλήθεια της πλάσης σου.

Κάρμι... αγαπημένο, ανοίξαμε τις φλέβες μας και χύσαμε τις σταλαματιές του αιμάτου μας στο κορμί σου για να σθήσει τη φωτιά, για να κορέσει την πορφυρή φλόγα που έγλειψε σήμερα το πρόσωπο της γης μας. Αλλοίμονο Κάρμι μου. Τρεμάμενο λυχνάρι στην άκρη της θλιμμένης Κερυνιώτικης θάλασσας, βότσαλο αγάπης στα στήθη του ματόβρεκτου Πενταδάχτυλου. Αχόρταγη μνήμη που θα θρέφουμε αιώνια.

Κάρμι... αγαπημένο. Βλάστησες τώρα στις καρδιές μας. Φύτρωσες πάνω στον χάρτη της γης μας. Όπου κουκκίδα και χωριό όπου χωριό και τ' όνομά σου. Και τα ρυάκια σου και τα σοκάκια σου ζουν και θεριεύουν στις ψυχές μας σα θεία επιφάνεια το φως της αθάνατης ομορφιάς σου. Κι' αυτή γέρνει το κεφάλι αιχμαλωτισμένη πάνω από το θρήνο της κόρης της Αφροδίτης.

ΝΙΚΗ ΛΑΔΑΚΗ — ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Κάρμι